

161126

Kristus är vår kompetens

Ty Gud som sade: "Ljus skall lysa fram ur mörkret", han har låtit ljus lysa upp våra hjärtan, för att kunskapen om Guds härlighet, som strålar fram i Kristi ansikte, skall sprida sitt sken. Men denna skatt har vi i lerkärl, för att den väldiga kraften skall vara Guds och inte komma från oss."

Människan varnas här för att skryta. Kristus är hennes kompetens. Gud använder människor som sina instrument, för att uträtta hans arbete. Alla våra förmågor och talanger ska förvaltas. De kommer inte från oss själva. De kommer från Gud och ska helgas till hans tjänst. Till den som gör det kommer Herren att ge större förmåga.

Den ödmjukhet som bär frukt och fyller själen med en känsla av Guds kärlek, kommer att tala till förmån för den som har omhuldat den, på den stora dag då människor blir belönade efter sina gärningar. Lycklig den om vilken man kan säga, "Anden vidrörde aldrig denne mans själ förgäves. Han gick framåt och uppåt, från den ena kraften till den andra. Jaget var inte invävt i hans liv. Han tog emot varje tillrättavisande budskap och råd som en välsignelse från Gud. På så sätt bereddes vägen för att han skulle ta emot ännu större välsignelser, för Gud talade inte till honom förgäves. Varje pinne uppför framstegens steg förberedde honom för att klättra ännu högre. Från stegens topp lyste de ljusa strålarna från Guds härlighet över honom. Han tänkte inte på att vila utan sökte ständigt vinna Kristi visdom och rättfärdighet. Han jagade alltid mot målet för att vinna segerpriset, kallelsen i Kristus Jesus.

Denna erfarenhet måste var och en som är frälst ha. På domens dag kommer inte den människas väg att förklaras rättfärdig, som har hållit fast vid mänsklig svaghet och ofullkomlighet. Det kommer inte att finnas någon plats i himlen för honom. Han skulle inte kunna njuta av att ha de heligas fullkomlighet framför ögonen. Den som inte har tillräcklig tro på Kristus för att tro att han kan bevara honom ifrån att synda har inte den tro som kommer att ge honom tillträde till Guds rike. (Review and Herald, 10 mars 1904)